

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
socialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Framúrskarandi

Hetta eina orðið er nóg mikið til at lýsa framsýning Philippe Carré's.

Tað fyrsta, eg hugsaði, tá eg kom í »Klingruna« í Norðurlandahúsinum til framsýning Philippe Carré's var, at klippmyndir hansara høvdu hóskað væl sum veggjapryði í eini veitsluhøll.

Tú skalt vera í stak ringum hyri fyri ikki at verða smittaður av tí livsgleði og hjartskygni, ið er í myndum hansara.

Tað er sjáldsamt at siggja eina listaframsýning, sum er almenn í sama mun sum hon, ið Philippe Carré júst hevur. Myndir hansara venda sær til øll og tey, ið vitja, eru eisini úr øllum samfelagsbólum. Her er ongin intellektuell lifran. Flest øll kunnu fegnast um listaarliga hegri Philippe's til at mana vakurleikan fram í teimum evnám, hann arbeiðir við.

Leitan eftir álvunum

Klippmyndir eru ein lutfalsliga nýggj listagrein, sum er litið kend uttanfyri Norðanland. Í Føroyum hevur hon heldur ikki vundið upp á seg fyrr enn seinastu tiggju árin.

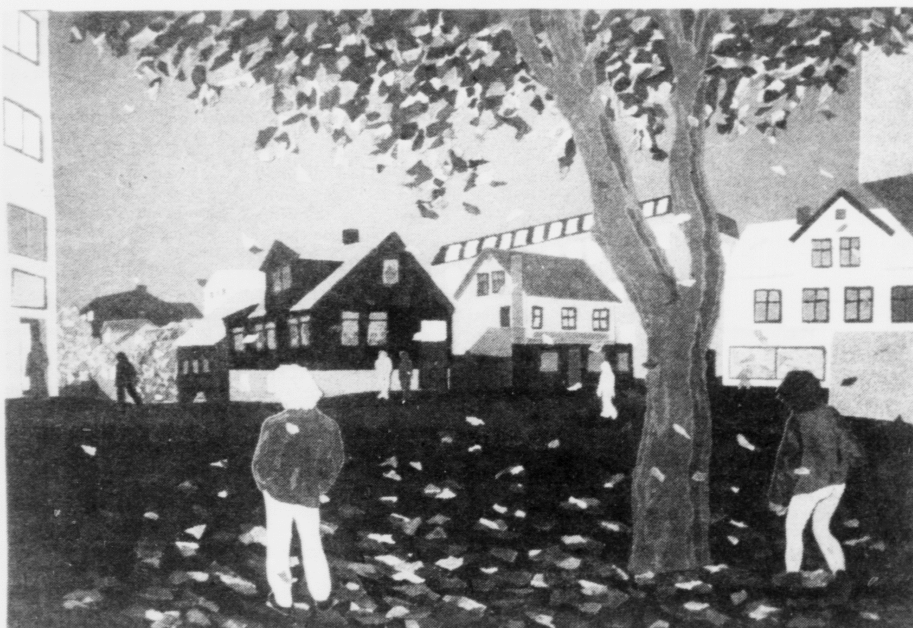
Philippe, sum annars er útbúgvinn sum fotografur, byrjaði at gera klippmyndir fyrri 3-4 árum síðani, meðan hann var í Føroyum.

Fyrstu ferð, hann hevði framsýning, var í 1982.

Myndir hansara hava allar føroysk motiv. Har eru bæði náttúrumyndir og myndir av bygðum. Nógvar myndir eru eisini av Havnini.

Hóast hann enn ikkihefur nógv ár á baki á hesum øki, hevur hann tikið seg nógv fram síðani fyrstu framsýningina. At byrja við vóru myndirnar — fyrri ikki at siga deyðar — so statiskar. Einstakar av myndum hansara eru tað enn, men tær kunnu teljast á einari hond.

Felags fyrri tær er, at tær eru sjáldsama litfagar. Tað skiftandi ljósið og

tann sermerkta djúpdin í myndunum ger tær livandi — ja, viðhvørt dreymakendar og gátuførar. Kanska skuldi eg sagt ævintýrkendar. Sjálvur sigur Philippe, at myndir hansara eru ein »leitan eftir álvunum«.

Nógvir smálutir

Tað undraði meg, tá eg fyrri stuttari tíð síðani las ummæli William Heinesens av framsýning Hjørdis Johansen av klippmyndum. Har skrivaði William, at klippmyndir skulu vera so einfaldar sum gjørligt og tí skulu allir »óneyðugir« smálutir burtur. Júst hetta gjørdi — sambært honum — myndir Hjørdisar væl-eydnaðar.

Men hetta er júst tað, Philippe Carré ikki ger. Og kortini eru myndir hansara serstakliga væl-eydnaðar. — Men teir nógvu smálutirnar/broytingarnar eru kanska júst tað, ið ger myndir hansara framúrskarandi.

Fer úr Føroyum

Philippe hevur verið nógv í Føroyum — at kalla á hvørjum ári síðan 1975. Nú ætlar hann sær á tekniskúla í Fraklandi, og fer hiðani í september. Men hann roknar við at vera aftur í Føroyum til vårs.

Hann hevur ikki fyrr havt framsýning av klippmyndum uttanlanda, men nú vónar hann at kunna sýna fram í Fraklandi og í Danmark. Men hann ætlar ikki at selja myndir sínar har. Hann ætlar at selja tær í Føroyum.

Framsýningin hevur verið opin síðan mánadagin, og hevur verið væl vitjað. Honletur aftur sunnudagin tann 21., so tey, ið enn ikki hava nýtt høvið at siggja hana, kunnu framvegis náa tað.

Mary-Ann Jacobsen